

[Sigsgaard.]

interessant at få et sådant klart svar, og det håber jeg at vi i så fald kan få på et senere tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til udenrigsministeren:

„Hvilke konklusioner drager ministeren af den amerikanske regerings beslutning om at forsyne den græske militærjunta med våben?“

Kjær Rasmussen: Dette har jo været et spørgsmål med komplikationer; dem skal vi ikke komme ind på nu. Jeg er interesseret i at få svar og vil derfor naturligvis ikke holde fast ved udtryk, som måtte forekomme tinget provokerende. Men nu nogle bemærkninger.

Det forlød for nylig, at USA har genoptaget våbenleverancerne til Grækenland, til et styre, som i enhver henseende må siges at have tilsidesat demokratiets og de forfatningsmæssige frihedsrettigheder. Efter kuppet forsøgte Danmark en klage i NATO-rådet, men kunne ikke engang få den på dagsordenen. Derefter sendte Danmark erklæringer til de enkelte NATO-lande indeholdende håb om, at tilstandene i Grækenland kun måtte blive af kort varighed. Med den amerikanske regerings genoptagelse af våbenhjælpen til Grækenland må den danske regering se disse håb knust, idet våbenleverancer er en forudsætning for, at juntaen kan holde befolkningen nede. Der er her efter intet, som tyder på, at tilstandene i Grækenland vil blive af kort varighed, intet som tyder på, at det efter min mening fascistiske Grækenland vil bestræbe sig på at overholde og opfylde NATOs formålsparagraf. Derfor er det relevant at spørge, hvilke konklusioner ministeren drager.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Den amerikanske beslutning om at genoptage visse leverancer af tunge våbentyper til Grækenland har ikke været drøftet i NATO, og den danske regering har heller ikke på anden måde haft nogen mulighed for at gøre sine synspunkter gældende, inden beslutningen blev truffet. Fra amerikansk side blev vi underrettet om beslutningen med fremhævelse af, at sagen måtte betragtes som et

rent bilateralt anliggende, der ikke ville blive drøftet i NATO.

Efter hvad jeg har fået oplyst, er det understreget, at vedtagelsen om våbenleverancerne ikke skal ses som noget udtryk for en amerikansk billigelse af den nuværende græske styreform. Det må selvsagt have stået den amerikanske regering klart, når den foretog et sådant skridt, at det i visse kredse ville blive udlagt som en støtte til juntaen, og det synspunkt er jo heller ikke ukendt for betydende amerikanske kredse. Således har New York Times skarpt kritiseret beslutningen. Når regeringen i Washington ikke desto mindre har besluttet sig til at levere de omhandlede våben til grækerne, må det formentlig ses i lyset af begivenhederne i Czekoslovakiet og den stærkt forøgede sovjetiske flådeaktivitet i Middelhavet.

For den danske regering giver de amerikanske våbenleverancer ikke anledning til at drage specielle konsekvenser. Vor fordømmelse af det græske regime er usvækket, og vi føler os fortsat overbevist om, at dette regime er en belastning for NATO. Dette klare standpunkt er ved mange lejligheder blevet fremført; alle NATO-landene, herunder både Grækenland og USA, er fuldt ud bekendt med det.

Kjær Rasmussen: Jeg vil jo sådan set ikke påstå, at jeg har anledning til at takke udenrigsministeren for et svar, som gik i den retning, jeg kunne have ønsket. Men jeg vil alligevel gerne takke udenrigsministeren for det, han sagde her, for det bekræfter for mig, at de kønne ord om NATO som værneren af frihed og demokrati simpelt hen bare er pynt. Her har vi et NATO-land, hvor tilstandene har udviklet sig stik imod, hvad hensigterne egentlig var med NATO-medlemskabet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om revision af den kommunale inddeling.

(Lovforslaget (nr. 42) findes i tillæg A. sp. 1041, fremsættelsen i tidenden sp. 561).